03/11/2026

Πρώτη αρχιποιμαντική επίσκεψη του Καναδά Αποστόλου στον Ι.Ν. Ευαγγελισμού Μόντρεαλ

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Καναδά

Μέσα σε ατμόσφαιρα πνευματικής χαράς, βαθιάς συγκίνησης και εκκλησιαστικής λαμπρότητας πραγματοποιήθηκε, την Κυριακή 1 Νοεμβρίου 2026, η πρώτη Αρχιποιμαντική επίσκεψη του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Καναδά κ. Αποστόλου στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Μοντρεάλ.

Ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, παρουσία περισσότερων από 800 πιστών, οι οποίοι κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό, εκφράζοντας με την πολυπληθή συμμετοχή τους την αγάπη, τον σεβασμό και την αφοσίωσή τους προς τον Ποιμενάρχη τους.

Τη Θεία Λειτουργία τίμησαν με την παρουσία τους ο Εξοχότατος Πρέσβης κ. Δημήτρης Αξεμόπουλος, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελλάδας στον Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO), ο Εξοχότατος Πρέσβης της Κυπριακής

Δημοκρατίας στον Καναδά κ. Σταύρος Χατζηγιάννης, καθώς και ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Μοντρεάλ κ. Καραλέκας.

Το εσχατολογικό μήνυμα της παραβολής του πλουσίου και του πτωχού Λαζάρου

Κατά το Αρχιποιμαντικό του κήρυγμα, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε με θεολογική εμβάθυνση και ποιμαντική ευαισθησία το περιεχόμενο της ευαγγελικής παραβολής του πλουσίου και του πτωχού Λαζάρου (Λουκ. 16, 19-31), αναδεικνύοντας τον βαθύ εσχατολογικό χαρακτήρα της και τη διαχρονική σημασία της για την πνευματική πορεία και τον αιώνιο προορισμό του ανθρώπου.

Ο Αρχιεπίσκοπος υπογράμμισε ότι η συγκεκριμένη ευαγγελική περικοπή φέρει τον άνθρωπο ενώπιον ενός από τα μεγαλύτερα μυστήρια της ανθρώπινης υπάρξεως: του μυστηρίου του θανάτου και της πραγματικότητας της ζωής πέραν των ορίων του παρόντος κόσμου.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον συγκλονιστικό διάλογο μεταξύ του πλουσίου και του Πατριάρχη Αβραάμ, επισημαίνοντας ότι ο ίδιος ο Κύριος, μέσα από την παραβολική αυτή διήγηση, αποκαλύπτει την πραγματικότητα της μεταθανάτιας

ζωής και τη συνέχιση της προσωπικής υπάρξεως μετά τον σωματικό θάνατο.

Ο πλούσιος, ευρισκόμενος σε κατάσταση οδύνης και βασάνου, παρακαλεί τον Πατριάρχη Αβραάμ να αποστείλει τον Λάζαρο, προκειμένου να δροσίσει με λίγο νερό τη γλώσσα του και να ανακουφίσει το μαρτύριό του. Αντιθέτως, ο πτωχός Λάζαρος, ο οποίος κατά την επίγεια ζωή του γνώρισε τη στέρηση, την εγκατάλειψη, τη μοναξιά και την ανθρώπινη αδιαφορία, αναπαύεται πλέον στους κόλπους του Αβραάμ, μέσα στην ειρήνη, την παραμυθία και το φως της θείας παρουσίας.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η παραβολή παρουσιάζει με ιδιαίτερη σαφήνεια δύο διαφορετικές καταστάσεις της μεταθανάτιας υπάρξεως: αφενός την κοινωνία με τον Θεό, η οποία χαρακτηρίζεται από το φως, την αγάπη, την ειρήνη και την αιώνια μακαριότητα, και αφετέρου την αποξένωση από τη θεία αγάπη, η οποία βιώνεται ως πνευματικό σκότος, οδύνη και εσωτερικός βασανισμός. Παράλληλα, επισήμανε ότι η διδασκαλία αυτή του Χριστού δεν αποβλέπει στην καλλιέργεια του φόβου, αλλά στην αφύπνιση της ανθρώπινης συνειδήσεως, στη μετάνοια, στην πνευματική εγρήγορση και στη συνειδητή προετοιμασία του ανθρώπου για την αιώνια κοινωνία με τον Θεό.

Ο πλούτος ως ευλογία, ευθύνη και διακονία αγάπης

Αναφερόμενος στην κοινωνική και ηθική διάσταση της παραβολής, ο Σεβασμιώτατος διευκρίνισε ότι ο υλικός πλούτος δεν αποτελεί από μόνος του αμαρτία ούτε κατ’ ανάγκην εμπόδιο για τη σωτηρία του ανθρώπου. Αντιθέτως, δύναται να αποτελέσει ευλογία του Θεού και πολύτιμο μέσο ευεργεσίας, εφόσον συνοδεύεται από συνετή διαχείριση, κοινωνική ευαισθησία, γενναιοδωρία και έμπρακτη φιλανθρωπία.

Η πραγματική αξία του πλούτου δεν έγκειται στη συσσώρευση των υλικών αγαθών ούτε στην προσωπική απόλαυση, αλλά στη δυνατότητα να μεταβάλλεται σε όργανο αγάπης, προσφοράς και ανακουφίσεως του πάσχοντος συνανθρώπου.

Ο άνθρωπος, ως διαχειριστής και όχι απόλυτος κύριος των αγαθών που του εμπιστεύθηκε ο Θεός, καλείται να επιδεικνύει σύνεση, υπευθυνότητα και πνεύμα θυσιαστικής αγάπης. Οφείλει να αποφεύγει τη φιλαργυρία, την πλεονεξία και την προσκόλληση στην ύλη, καλλιεργώντας την εσωτερική ελευθερία από τη φιλοκτημοσύνη, την ελεημοσύνη και την αλληλεγγύη προς τους αδυνάτους. Αντιπαραβάλλοντας τη στάση του πλουσίου προς την τραγική επίγεια κατάσταση του Λαζάρου, ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στη μοναξιά, στην εγκατάλειψη και στον κοινωνικό αποκλεισμό που βιώνουν πολλοί συνάνθρωποί μας.

Ο Λάζαρος, στερημένος από τα στοιχειώδη αγαθά της ζωής, χωρίς οικογενειακή θαλπωρή και ανθρώπινη συμπαράσταση, είχε ως μοναδική συντροφιά ακόμη και τα ζώα, τα οποία πλησίαζαν και έγλειφαν τις πληγές του. Η εικόνα αυτή αποκαλύπτει με συγκλονιστικό τρόπο όχι μόνο την υλική ανέχεια, αλλά κυρίως την τραγική έλλειψη ανθρώπινης αγάπης και κοινωνικής ευαισθησίας. Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι η τελική κρίση του Θεού δεν προσδιορίζεται αποκλειστικά από την κοινωνική ή οικονομική κατάσταση του ανθρώπου, αλλά από την ποιότητα της πνευματικής του ζωής, την πίστη, τη μετάνοια, την ταπείνωση και κυρίως την έμπρακτη αγάπη προς τον πλησίον.

Η ανθρώπινη δικαιοσύνη, όπως χαρακτηριστικά επισήμανε, συχνά αποδεικνύεται

ατελής και ανεπαρκής. Η θεία δικαιοσύνη, όμως, δεν λησμονεί κανέναν άνθρωπο και αποκαθιστά, σύμφωνα με την ανεξιχνίαστη σοφία και αγάπη του Θεού, όσα η επίγεια πραγματικότητα αδυνατεί να θεραπεύσει.

Η τελική δικαίωση του ανθρώπου δεν περιορίζεται στα χρονικά όρια της παρούσας ζωής, αλλά αναφέρεται στην αιωνιότητα, στην αληθινή και ατελεύτητη ζωή, μέσα στο ανέσπερο φως της Βασιλείας των Ουρανών, την οποία υποσχέθηκε ο ίδιος ο Κύριος και Ιδρυτής της Εκκλησίας μας.

Η εκκλησιαστική ενότητα και η ευθύνη απέναντι στις επόμενες γενεές

Ολοκληρώνοντας το Αρχιποιμαντικό του κήρυγμα, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη βαθιά συγκίνησή του για την εντυπωσιακή παρουσία των πιστών και ιδιαίτερα για τη δυναμική συμμετοχή των παιδιών και των νέων στην εκκλησιαστική ζωή της Κοινότητας. Ευχαρίστησε θερμά τον εφημέριο του Ιερού Ναού, π. Χαράλαμπο Τζίντζη, για την αφοσιωμένη ιερατική του διακονία, τον Πρόεδρο και τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, τους ιεροψάλτες, τη νεολαία και το σύνολο των ενοριτών για την εγκάρδια υποδοχή, την αγάπη και τον σεβασμό τους.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην ανάγκη διαφυλάξεως της εκκλησιαστικής ενότητας και της ενεργού συμμετοχής όλων στο πνευματικό, φιλανθρωπικό και εκπαιδευτικό έργο της Εκκλησίας.

Ενθάρρυνε τους πιστούς να εξακολουθήσουν να υποστηρίζουν τα προγράμματα νεολαίας, την κατηχητική διακονία και το Ελληνικό Σχολείο, επισημαίνοντας ότι η μετάδοση της Ορθοδόξου πίστεως, των χριστιανικών αξιών και της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς στις επόμενες γενεές αποτελεί ιερή ευθύνη και συλλογική αποστολή.

Τόνισε ότι η Εκκλησία δεν αποτελεί απλώς έναν θεσμό διατηρήσεως των παραδόσεων, αλλά τη ζωντανή παρουσία του Χριστού μέσα στον κόσμο. Ενωμένοι γύρω από το Ιερό Θυσιαστήριο, κλήρος και λαός καλούνται να μεταλαμπαδεύσουν στις επόμενες γενεές το φως του Ευαγγελίου, την αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο, καθώς και τις ακατάλυτες αξίες της Ορθοδόξου πίστεως.

Ιδιαίτερη ευλογία προς τα παιδιά που διακονούν στο Ιερό Βήμα

Μία από τις πλέον συγκινητικές στιγμές της Αρχιποιμαντικής επισκέψεως αποτέλεσε η ιδιαίτερη ευλογία των παιδιών που διακονούν ως ιερόπαιδες στο Ιερό Βήμα.

Ο Σεβασμιώτατος ανέγνωσε την ειδική ευχή της Εκκλησίας και απηύθυνε πατρικές νουθεσίες προς τα παιδιά, υπογραμμίζοντας τη μεγάλη πνευματική τιμή και ευθύνη που συνεπάγεται η διακονία τους στον ιερότερο χώρο του Ναού, όπου τελούνται τα Άγια Μυστήρια της Εκκλησίας.

Συνεχάρη ιδιαιτέρως τους γονείς και τους παππούδες, οι οποίοι με την αγάπη, την ενθάρρυνση και το προσωπικό τους παράδειγμα καλλιεργούν στις νεότερες γενεές τον σεβασμό προς την Εκκλησία και την αγάπη για τη λειτουργική της ζωή.

Επισήμανε ότι τα παιδιά που διακονούν στο Ιερό Βήμα δεν εκπροσωπούν μόνο τον εαυτό τους, αλλά και τις οικογένειές τους και, κατά τρόπο συμβολικό, ολόκληρη την εκκλησιαστική κοινότητα, συμμετέχοντας ενεργά στη λειτουργική ζωή και στη διακονία της Εκκλησίας.

Αγιασμός για την πρώτη ημέρα του Νοεμβρίου

Μετά την ολοκλήρωση της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την Ακολουθία του Μικρού Αγιασμού, με την ευκαιρία της πρώτης ημέρας του μηνός Νοεμβρίου, επικαλούμενος την ευλογία και τη χάρη του Θεού επί του ευσεβούς πληρώματος της Ενορίας. Με αφορμή και την εορτή των Αγίων Αναργύρων Κοσμά

και Δαμιανού, ευχήθηκε σε όλους υγεία ψυχής και σώματος, πνευματική πρόοδο, οικογενειακή ειρήνη και θεία ενίσχυση στον καθημερινό τους αγώνα.

Η πρώτη αυτή Αρχιποιμαντική επίσκεψη στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου ολοκληρώθηκε μέσα σε κλίμα πνευματικής αγαλλιάσεως, εκκλησιαστικής ενότητας και αμοιβαίας αγάπης, επιβεβαιώνοντας τους ισχυρούς δεσμούς που συνδέουν τον νέο Αρχιεπίσκοπο με τον ιερό κλήρο και τον ευσεβή λαό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Καναδά.

Ο Σεβασμιώτατος, εκφράζοντας την πατρική του ευγνωμοσύνη για την εγκάρδια υποδοχή, ευχήθηκε ο Πανάγαθος Θεός, διά πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου και των Αγίων Αναργύρων, να χαρίζει σε όλους έναν ευλογημένο, ειρηνικό και δημιουργικό μήνα Νοέμβριο, με υγεία, πνευματική καρποφορία και πλούσια τη χάρη και την ευλογία Του.

